

KÖTÜ KOMŞULUK

﴿سوء الجوار﴾

[Türkçe — Turkish — تركي]

MUHAMMED SALİH EL-MUNECCİD

TERCİME : MUHAMMED ŞAHİN

TETKİK : ALİ RİZA ŞAHİN

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ سوء الجوار ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2010 - 1431

Islamhouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah Teâlâ, Kitabı Kur'an-ı Kerim'de bizden komşuyu gözetmemizi (onun haklarına riâyet etmemizi) vasiyet ederek şöyle buyurmuştur:

﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾ [٣٦]

[سورة النساء الآية: ٣٦]

"Allah'a ibâdet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babağa, akrabağa, yetimlere, yoksullara, yakın komşuğa, uzak komşuğa, yakın arkadaşğa, yolcuğa, ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi, işçi ve benzerlerine) iyi davranın. Allah, kendini beğenen ve dâima övünen kimseyi sevmez."¹

Hakkının büyük olmasından dolayı komşuğa eziyet vermek, haramlardan birisidir.

Nitekim Ebu Şureyh'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ! وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ! وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ! قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ!
قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقِهِ.)) [رواه البخاري]

"Allah'a şemîn olsun ki o îmân etmiyor (tam anlamıyla mü'min değildir)! Allah'a şemîn olsun ki o îmân etmiyor (tam anlamıyla mü'min değildir)! Allah'a şemîn olsun ki o îmân etmiyor (tam anlamıyla mü'min değildir)!"

- Kim, (îmân etmiyor/tam anlamıyla mü'min değildir)! ey Allah'ın elçisi? denildi.

Buyurdu ki:

- Şerrinden (kötülüğünden) komşusu emin olmayan kimse."²

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- komşunun komşusunu övme veya şermesini, iyilik ve kötülüğün ölçüsü olarak belirlemiştir.

¹ Nisâ Sûresi: 36

² Buhârî. Bkz. "Fethu'l-Bârî: 10/443.

Nitekim Abdullah b. Mes'ud'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

((قَالَ رَجُلٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ لِي أَنْ أَعْلَمَ إِذَا أَحْسَنْتُ وَإِذَا أَسَأْتُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا سَمِعْتَ جِيرَانَكَ يَقُولُونَ: قَدْ أَحْسَنْتَ فَقَدْ أَحْسَنْتَ، وَإِذَا سَمِعْتَهُمْ يَقُولُونَ: قَدْ أَسَأْتَ فَقَدْ أَسَأْتَ.)) [رواه أحمد وصححه الألباني في صحيح الجامع]

"Bir adam, Rasûlullah -sallallahu alehî ve sellem-'e:

- Ey Allah'ın elçisi! İyilik veya kötülükte bulunduğum zaman bunu nasıl anlayabilirim? Diye sordu.

Bunun üzerine Peygamber -sallallahu alehî ve sellem- buyurdu ki:

- Komşularını, senin için: 'İyi yaptın' derlerken işitirsen, iyi yapmışsındır. Onları, senin için: 'Kötü yaptın' derlerken işitirsen, kötü yapmışsındır."¹

KOMŞUYA EZİYETİN ÇEŞİTLİ ŞEKİLLERİ VARDIR:

Aralarındaki ortak duvar üzerine kiriş atmasını engellemek, binayı onun binasından yüksek yapmak, izni olmadan hava ya da güneşi almasına engel olmak, onun evinin avlusuna bakacak şekilde pencere açmak, oradan onların gizli hallerine göz atmak, çığlık ve vurma sesi gibi rahatsız edici seslerle, -özellikle de uyku ve dinlenme vakitlerinde- onlara eziyet vermek, çocuklarını dövmek ve kapısının eşliğine çöp atmak bunlardandır.

Günah, komşunun hakkına tecâvüz ederek işlenirse, daha büyük olur ve katlanır.

Nitekim Peygamber -sallallahu alehî ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((لَأَنْ يَزِنِي الرَّجُلُ بِعَشْرَةِ نِسْوَةٍ أَيْسُرَ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزِنِي بِأَمْرَةٍ جَارِهِ، لِأَنَّ يَسْرِقَ الرَّجُلُ مِنْ عَشْرَةِ أَنْبِيَاءٍ أَيْسُرَ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَسْرِقَ مِنْ بَيْتِ جَارِهِ.))

[رواه البخاري]

"Kişinin on kadınla zinâ etmesi, komşusunun hanımı ile zinâ etmesinden daha hafiftir. Kişinin on evden hırsızlık yapması, komşusunun evinden hırsızlık yapmasından daha hafiftir."²

Bazı hâinler, komşusunun gece nöbeti dolaşısıyla yokluğunu fırsat bilerek fesat çıkarmak için evine girerler ki, acıklı bir günün azabına uğrayınca vay onların haline!

¹ Ahmed Müsned: 1/402; Bkz. "Sahîhu'l-Câmi"; hadis no: 623

² Buhârî, el-Edebü'l-Müfred; hadis no: 103; Bkz. "Silsiletü'l-Ehâdisi's-Sahîha"; hadis no: 65

